

, roda el món

internacional@setmanaridirecta.info

ESTAT ESPANYOL · LA PLANTILLA DEL METRO DE MADRID ASSEGURA QUE AMB LA LLUITA "ES PODEN COMBATRE LES RETALLADES SOCIALS"

“Un sol acomiadament i tornarem a la vaga total”

Enric Rodrigo
Madrid

La vaga de metro que s'ha viscut a la ciutat de Madrid ha mostrat, aquests darrers dies, que va més enllà d'un conflicte laboral particular. El personal del metro assegura, que a través de la lluita, "es poden combatre les reformes i retallades socials decretades per les diferents administracions durant l'últim any". El dia 24 de juny, centenars de treballadors i treballadores del metro van protestar a les portes de l'assemblea de Madrid per rebutjar la retallada del 5% dels salaris del personal públic proposada per l'administració d'Esperanza Aguirre. Si bé, prèviament, el govern de Zapatero havia decretat una retallada semblant pel funcionariat, la Comunitat de Madrid governada pel PP ha volgut anar més enllà i estendre la retallada, també, a les treballadores públiques, fet que trenca amb els convenis vigents.

Els sindicats denuncien que Metro de Madrid malgasta diners amb la "creació de nous càrrecs directius per 'amiguisme'"

Durant la concentració, tot i la presència de nombrosos efectius d'antidisturbis, un grup considerable de treballadores va tallar la circulació i va intentar accedir a l'interior de l'edifici. Amb aquesta protesta, es va iniciar un procés de lluita que el personal del metro vol conduir cap a la victòria a través de la unitat i la mobilització.

Les treballadores no pagaran la crisi
La retallada decretada s'emmarca dins els plans d'ajust contra la crisi i, segons el govern autonòmic del PP, "permetrà reduir el dèficit" de la Comunitat de Madrid i "estalviar prop de vuit milions d'euros". Mentrestant, la plantilla i els sindicats denuncien que es tracta d'un atac directe contra els drets laborals i que Metro de Madrid malgasta diners mitjançant la "creació de nous càrrecs directius per amiguisme i obres faraòniques innecessàries", que se sumen a l'existència d'"estacions en descampats per endegar possibles operacions immobiliàries" o de publicitat supèrflua a la qual "es destinen fins a deu milions d'euros".

Davant d'aquest atac, els sindicats del metro van convocar una vaga, inicialment els dies 28, 29 i 30 de juny, amb l'argument que no són part del

Manifestació celebrada durant la jornada de vaga convocada per la plantilla del metro de Madrid

funcionari i, per tant, l'aplicació del decret és il·legal, ja que la plantilla del metro té un conveni col·lectiu propi. El comitè de vaga, format per CCOO, la UGT, el Sindicato de Conductores, Solidaridad Obrera i el Sindicato Libre, té molt clara la resposta, tal com va declarar un dels seus portaveus, Teodoro Piñuelas: "Que tapin els forats amb els diners dels especuladors i els banquers (...) els treballadors no han de pagar la crisi". La vaga ha esclatat un any després que els sindicats i la patronal signessin el conveni col·lectiu al qual s'acullen les més de 7.600 treballadores de l'empresa pública Metro de Madrid. Amb la retallada de salaris que ha decretat Aguirre i el PP, segons assegura Manuel Fernández, membre de Solidaridad Obrera i del comitè de vaga, "ens reben el conveni... i no ho permetrem".

Així doncs, el dilluns 28 de juny, dos fets van marcar l'agenda del personal treballador del metro. Per un costat, el primer dia de vaga va arrencar amb el compliment d'uns serveis mínims abusius, fixats en el 50% del servei habitual. Per altra banda, ben lluny de les andanes, l'Assemblea de Madrid debatia i, finalment, aprovava l'aplicació del decret que retallaria els seus salaris.

Aquell mateix dia, el secretari general de CCOO del metro va assegurar

que, si l'Assemblea de Madrid "ens rebentia la legalitat (el conveni), és una tonteria respectar la legalitat el 29 i el 30". Un cop finalitzada la primera jornada de vaga i sabent que el decret havia estat aprovat, prop de 4.000 treballadores -segons fonts sindicals- van votar a mà alçada i gairebé per unanimitat a favor de l'incompliment dels serveis mínims. Un fet que, a Madrid, no succeïa des de l'any 1991, quan es negociava un nou conveni col·lectiu pel transport suburbà.

Des de primera hora de la matinada del 29 de juny, els piquets van impedir que cap tren es posés en marxa

Des de primera hora de la matinada del dimarts 29 de juny, els piquets van impedir que cap tren es posés en marxa i van bloquejar totes les cotxeres. La majoria d'estacions ni tan sols van alçar les persianes. D'altres, les estacions principals, només restaven ober-

tes per informar de la vaga total. A mig matí, el 100% de les estacions estaven tancades i el mateix 29 de juny els treballadors van votar ampliar la vaga fins el 2 de juliol, però reprement els serveis mínims durant l'1 i el 2 de juliol.

Davant l'incompliment dels serveis mínims, Metro de Madrid ha anunciat que obrirà prop de 2.800 expedients per faltes molt greus i que es podrien fixar sancions "molt fortes" contra la plantilla. Un cop més, però, la resposta sindical ha estat contundent. Conscients que, fins ara, la unitat ha estat el motor de les mobilitzacions, des del comitè de vaga asseguren que continuarà sent així: "Aquesta pinya no la trenca cap polític, no ho aconseguiran ni amb amenaces ni amb expedients ni amb sancions". El comitè de vaga deixa clar que, si hi ha un sol expedient, un sol acomiadament, "tornarem a la vaga total". Han estat cinc dies de vaga i mobilització que no han deixat ningú indiferent. No obstant això, la lluita encara no ha acabat. L'assemblea de treballadores va aprovar, el dilluns 5 de juliol, fer una treva fins el dia 12 de juliol per poder negociar.

Una resposta que estableix precedents
La resposta unitària del personal del metro pot suposar un punt d'inflexió pel que fa a les lluites laborals contra la

crisi. Segons el treballador del metro Oscar Hidalgo: "És la resposta més contundent que s'han trobat per fer front a totes les reformes i retallades imposades aquest any". Hidalgo preveu que "si aconseguim una victòria, hi haurà més mobilitzacions i vagues a d'altres sectors de la producció i altres empreses".

Aquest és el temor del govern autonòmic del PP i dels grans grups mediàtics, que no han dubtat a l'hora de qualificar la vaga de "salvatge" des del primer moment que no s'han respectat els serveis mínims. Segons la patronal madrilenya, les pèrdues econòmiques "ronden els tres milions d'euros diaris durant la vaga".

Per altra banda, tal com també va succeir dos anys enrere amb la vaga indefinida del personal de neteja del metro, s'està estenent una onada de solidaritat amb la lluita de la plantilla del metro.

Els missatges i comunicats de suport arriben massivament, de part d'usuàries solidàries, associacions veïnals i tota mena de seccions sindicals. "Donem suport a aquesta vaga legítima i manifestem tota la nostra simpatia i solidaritat vers els treballadors i treballadores del metro", es llegeix a diversos dels comunicats. "Si els treballadors de metro guanyen, guanyem tots els treballadors".

OLMO CALVO